

ECCE HOMO

I. ECCE HOMO

Ecce homo!

Ni bil krvav
srednje rejen gospod
srednjih let
(pri triintridesetih
je prebolel hudo krizo)
z urejeno frizuro
in srebmnimi resicami v temnih laseh
niti kapljice krvi vzdolž njih
na njih ali globoko pod njimi.

Žalostni del rožnega venca
izgublja svojo bolečo veličastnost.

Ecce homo
z elegantno hojo
svetniško-lahkotno
neposnemljivo
človek z dostojanstvom srednjih let
oblečen brez frivolnosti
(siv waleški princ)

s temnordečo kravato
morda pljusk krvi iz zakrite rane
ali prapor levičarstva

zagledal sem se vanj
z očmi postopača:
radovedno in zlobno
kot bi zrl v razvpitega akrobata

Ecce homo
produkt vizionarnosti in hrepenenja
maloštevilnih prednikov
nekaj stotin milijonov duš
samo enkrat in tolikokrat rojen
samo enkrat in vsako leto kropljen
z lastno roko

rojen in mrtev
hote in nehote
poslan
iz Večnega Mesta
z jasno-nejasno nalogo
prišel dan prezgodaj
po pomoti
nenajavljen
v usihajoče mesto
v živopisano krhko trdnjavo manir.

Ecce homo!

z nezmotljivimi očmi postopača
sem ga staknil
na trgu vojskovodje in očeta domovine
stal je
pred obeliskom devištva
(ab anno Domini et Mariae ... 54)
visoko in vitko Mater
je imel gospod v valeskem princu
strmel je vanjo
in ni se dolgočasil
kot mi postopači
po dolgi zatopljenosti
komaj vidno dvignil roko
in blagoslovil
molče
zameglene barve z vzhoda
vzravnal se
nakrmil golobe
in olajšano odšel proti robu trga.

Ecce homo!

Solatarice in kramarji
mimoidoči
so se obregali ab njegova skrivnostnost
a na sivi obleki so se vseeno
svetlikali
srebrnkasto-ognjeni prelivni
in mir na obritem obrazu
je oglušil hupanje in odmev vrveža.

Brez biča zmaguješ
a boj se jutrišnjega dne.
 Oficialnega dne.

Kje je? Ne vidim ga več
šel je najbrž po via Vasari.

Pozdravljen! Hozana!
(Molil bom k Tebi,
Svojo molitev.)

II. ORATIO (molitev postopača)

Gospod

prijazni in tenkočutni Gospod
s samoprevaro
Tvojih nadrejenih
sem si po naključju in pomoti
že danes ogledal
Tvojo človeškost.

Gospod
prepričal si me
kot esteta
in kot postopača-poeta.

Tvoj hod po granitnih kockah vie Vasari
nič čudodelski
trezen in čil
kljub nenehnim darovanjem
 (a jutrišnja hoja, oficialna?!)

 po poti
 gruč potepuhov
 plamtečih manifestantov
 lahkoživke Julije
 abotnega čevljarja s številke 10
 in sestradanega fижakarja
 (ostanka dobe mračnega -izma)

 in upokojenke Marte z izcejenim urinom
je uravnovesil
Petrovo negotovost na valovih.

Gospod
postopačev vaju
 (Judeževo brezdelje in dolgčas
 je bil povod Tvoji katarzi)
nasičevalec in obujevalec neznancev
pošepni mi:

Zakaj spoštuješ Vasarija?
Je morda Tvoj življenjepisec?
Videl si me
sledil sem ti
poznaš mojo željo
(preveč prežet s skrbjo za jutrišnjo vlogo
oddajaš bele glasovnice?)
samo za vogal bi šel:

"PAUPERIBUS"

da. V prečni ulici.

Tu je dom Marte z izcejenim urinom
dom
Julije - neposvečene Magdalene
mačkov s tifusom
kanarčkov s skrbutom
zbiralcev mrčesa
homoseksualcev in zmedenih hazarderjev.

Malce Ti zamerim
zaradi ovinka...
morda bi se občestvo svetnikov
poživilo z novim udom
vsled Tvojega blagoslova!

A tu je predvsem
MOJ DOM

Postopači so vsepovsod
v domovih kulture in cerkvah
v tundrah in stepah
v pragozdovih in savanah
na poljih manioke in riža
na nebotičnikih in v kočah
v mrtvi Sodomi in Večnem Mestu

nekaj njihovih končnic:

-SON -SEN -TUNG -NI -ČANG -OV -EV -ER -STER

toda tu sem vendar

JAZ

Gospod

(previdno Te kličejo Bog

- pa naj bo samo Gospod -)

(ta naslov si si zaslužil

prouči splošno rabo vzdevka v prid

zveličanja

in smo že desetkrat v nebesih)

daj mi

vsaj nekoliko latinske miloščine

neprisiljeno

brez svete podobice

ali pa tudi:

dokaz izvoljenstva za Tvoje custose

Tu sem vendar

Jaz, Gospod

jaz

jaz

jaz jaz jaz

Dom si bom ustvaril v via Vasari

povabil Te bom na obisk

in Ti predstavil Julijo

vso spokorjeno

z robom nove obleke pod kolenom

Gospod

malo dobre stare latinske miloščine

rotim Te

daj mi je

o Gospod Človek

Zahvalim se Ti

z rdečim belim čnim modrim pismom

po želji

o milostni Gospod

III. SKLEPNI AKORD

Na "dan utelešenja"
Te nisem videl

molitev se mi je zdela lepa
in z glino zapečateno
sem jo poslal
Tvojemu Najvišjemu Custosu (TeeNce)

a prah gline
se je prislinil na prste čuvaja prvega reda
nato drugega tretjega četrtega
vse tja do devetega.

Zmajal je z glavo
arhivar
ob presenetljivem odkritju:
pet mojih prednikov
se je vdajalo potepuštvu
nalezljivo molitev
so oštevilčeno spravili za hrbet
platna "ECCE HOMO"
(neznane avtorja).

